

---

1 / 4

## Tình Yêu Trong Hành Động (Love in Action)

T&#225;c Gi&#7843;: Đoàn thanh Liêm

Ch&#250;a Nh&#7853;t, 17 Th&#225;ng 5 N&#259;m 2009 23:22

---

nên nhiều khi đã sao lãng không chú ý gì đến người đang đau khổ nhiều vì đói rét, vì bất công áp bức, hay vì chiến tranh tàn sát với lòng hận thù cuồng nhiệt ... Xin quý vị cùng nhau ai má nói lên cái kinh nghiệm và cảm xúc của mình, hãy giúp cho con em chúng tôi có được thông cảm và liên đới với nhân dân trong xã hội của quý vị ...”

Đã đi một thời gian là khu vực trình diễn tranh tài thể thao gồm nhiều tòa nhà rất đẹp sắp xếp ngay ngắn, có sân cỏ nhân tạo mới và đẹp. Thời tiết đang vào mùa đông, nên nhiệt độ ngoài trời rất thấp cả trên đồng hồ báo phân. Thành ra trong các tòa nhà đều phải có hệ thống sưởi ấm cho diễn viên. Buổi sáng được dành cho việc thăm viếng các gian hàng triển lãm tranh ảnh, và có tính cách mua sắm, và có tính thời sự, trình bày đồ thể thao công mới nhất các nhà sản xuất các thiết bị nhân đạo thể thao mới, và có một số diễn đàn dành cho các khách thể người ai quốc gia trao đổi theo yêu cầu của công chúng. Năm đó, đồ tài gây được sự chú ý nhất là “ Với đồ tranh đều bắt đầu theo tinh thần của Thánh Gandhi và nhất là của Mục sư Luther King là người và một bài ám sát tại Mỹ năm 1968”. Dĩ nhiên là cũng có nhiều quầy bán đồ ăn, thức uống cho các khách tham dự rất là đông đảo, được biết là từ 14-15 đến 20-25 tuổi. Tính ra có đến trên vài chục ngàn người tham dự Ngày Địch Hại này.

Mục đích chính yếu của Palaver gồm hai phần được bắt đầu vào lúc 1.00 PM tại địa điểm chính và kéo dài đến 5.00 PM. Hai phần đó là :

1/ Cuộc thi hát trong chương trình “Relipop Song Festival”, tức là Religious Popular Song (Ca nhạc Tôn giáo Địch chúng).

2/ Diễn thuyết của 7 khách mời quốc tế (International Guestspeakers) .

Cuộc thi hát chung kết đã rất sôi động hào hứng do sự hợp tác của nhiều tổ chức văn hóa tôn giáo của toàn thế giới các nước Tây Âu, trong đó có Đài truyền Hình Âu châu (Euro-Vision) . Do vậy mà giới truyền thông báo chí tiếp theo dõi làm phóng sự rất đông. Ban giám khảo gồm 5 vị đều là các nhà sư nổi danh từ nhiều nước Âu châu. Và thí sinh trình diễn cũng khá đông và đều là các ca sĩ nổi tiếng. Đó là các ca sĩ đã đi qua vòng sơ khảo tại mỗi quốc gia, nay thì họ đi diễn cho xã hội của mình để tranh giành chung kết của toàn Âu châu. Đáng chú ý nhất là một ban nhạc hùng hậu của Salvation Army từ London cũng đến, để trình bày các khúc hát hào khí nhiệt thành của toàn thế giới khán giả, mà họ hát đều còn rất trẻ vào tuổi teen age.

Những bài hát trình diễn tuy là phần không thể thiếu của tâm tình đạo đức tôn giáo, nhưng đó không phải là thể “Thánh ca phụng vụ” (Liturgical Song) như các ca đoàn vẫn hát ở nhà thờ trong các thánh lễ. Và bài ca này lại có tính cách phổ biến rộng rãi trong quần chúng, chứ không phải hoàn toàn có tính cách nghệ thuật trau chuốt. Và kể từ cuối thập niên 60, ca sĩ người Hòa Lan năm nay đã được Ban Giám Khảo đạo đức chọn trao giải thưởng cho bài ca cô trình diễn.

Với phần các diễn viên quốc tế, thì năm nay có tới cả 7 vị từ Á châu, Phi châu và châu Mỹ La tinh. Mỗi người chỉ được có 7 phút để trình bày, kể cả thời gian để di chuyển ra sân khấu Hòa Lan nữa. Mỗi diễn viên được mời phát biểu xen lẫn vào giữa các bài hát của các ca sĩ diễn viên người Âu châu. Nhưng vậy mà các bài diễn thuyết không bị dồn dập vào cùng một lúc, khiến cho cả nhà thờ đều bị chán. Tôi thấy mỗi diễn viên đều trình bày ngắn gọn và gây được sự chú ý theo dõi của mọi người, xuyên qua câu chuyện dí dỏm, đức ái và đức thù địch hoàn toàn ngược lại sinh động trong môi trường sinh hoạt tại đây của người công giáo và người không công giáo. Cũng thế là cả nhà thờ đã luôn vỗ tay tán thưởng nồng nhiệt sau mỗi lần trình bày của các diễn viên.

Riêng tôi là người từ Việt nam đến, thì được cả nhà chú ý hơn là vì lý do tin tức và hình ảnh về cuộc chiến tranh được phổ biến hàng ngày trên báo chí, radio, tivi. Tôi nói đại ý là : “Người Việt nam chúng tôi như đang sống trong địa ngục chiến tranh, mà ở Hòa Lan thanh bình này, thì các bạn như đang sống ở thiên đàng vậy. Nhưng sau mấy ngày nữa, thì tôi cũng lại trở về với gia đình, với bà con bạn hữu của tôi ở Việt nam, dù nơi đó đang quật quật là một thế “địa ngục trần gian”. Tôi phải trở về để sống chết với gia đình và dân tộc thân yêu của tôi. Đến giờ này vậy thôi. Cũng thế, thì tôi vẫn tiếp tục tham gia vào công việc thiện nhân đạo để chăm sóc cho các nạn nhân chiến cuộc (war victims), ngay trong vùng ven biên thành phố tại các quận 6,7 và 8 Saigon, nơi mà cuộc tấn công Tết Mậu Thân 1968 đã tàn phá hàng mấy chục ngàn căn nhà, sát hại bao nhiêu nạn nhân thân thương dân vô tội, như các bạn đã thấy rõ trên màn ảnh tivi. Điều tôi mong ước sâu xa nhất của người dân Việt nam chúng tôi là : “Làm sao chúng ta có thể thoát khỏi cuộc chiến tranh tàn bạo này, để cho chúng tôi cũng được sống an lành như các bạn trên xứ sở Hòa Lan thanh bình này...”

Sau đó, thì chị Elisabeth trong ban Tổ chức có trao đổi tâm sự với tôi, để khi khác chị nói như sau : “Chúng tôi nhận được cái tin nhắn(message) của anh gửi đến cả nhà rất rõ ràng, chân thành. Đó là một đóng góp rất quý báu, giúp cho giới trẻ Hòa lan chúng tôi hiểu biết và thông cảm hơn với nỗi khổ đau của người dân Việt nam trong cuộc chiến tranh tàn khốc hiện nay. Chúng tôi cũng mong ước có thể đóng góp phần nào trong việc dẹp bỏ đi cái ngăn ngại của chiến tranh đó, như là kêu gọi rút lui là thế ngụy thì tốt, chân tình của anh...”

Cũng trong dịp ban Tổ chức khám an ủi các diễn viên chúng tôi tại bữa tiệc kết thúc Palaver, tôi còn có cơ hội trao đổi chi tiết và thân mật hơn với các bạn quốc tế khác, kể cả người Hòa Lan là

## Tình Yêu Thực Hành trong Hành Động (Love in Action)

T&#225;c Gi&#7843;: Đoàn thanh Liêm

Ch&#250;a Nh&#7853;t, 17 Th&#225;ng 5 N&#259;m 2009 23:22

---

chợ nhà. Nhờ vậy mà thật chất họ nhận được cái mới tình liên đới keo sơn giữa anh chị em cùng nhóm chung với mọi người, đó là phúc và cơ thế cho những người đi đâu ai kém may mắn họ trong môi trường xã hội đã phá bỏ những cản trở.

Nói chung, thì tôi học hỏi được rất nhiều qua những cuộc gặp gỡ trao đổi thân tình như thế này. Nó còn giúp cho tôi thêm nghị lực để tiếp tục công việc cơ thế, tích cực là :“Đem yêu thực hành vào nơi oán thù” như trong kinh nguyện Hòa bình của Thánh Phanxicô, mà bây giờ người công giáo ở Thái Hà đang hát mỗi ngày./

California, Tháng Năm 2009  
Đoàn thanh Liêm